

fognak mondani. Erre ő azt mondta: én kértelek, csak ezzel foglalkozz! És el is mentem aznap reggel szentmisére, és elkezdtem Laci bácsival ministrálni. Először csak hétköznapi, de rövidesen vasárnap is. Nagy meglepetésemre nagyon nagy szeretettel és örömmel fogadtak a hívek, a nénik, nekik is nagyon köszönöm! Azóta Miklós atyánál ministrálok, olyan jó ott lenni újra az Úr mellett az oltárnál! Négy évig csak vágytam rá, és Ő megengedte, hogy visszaállhassak Mellé! Négy évig nem voltam ministráns, és a gyerekek még akkor se felejtettek el, ahányszor kimegyek a templom elé vagy hátra a templomba, mindig van egy gyerek, aki odajön vagy odafut hozzám, és megölel! Ez nekem olyan, mintha Jézus maga ölelne meg! Szeretném megköszönni minden hívőnek a szeretetét és imáit, amivel engem hordoztak. Nagyon sokat jelent ez nekem, hogy tudom, nem vagyok egyedül, hisz egy család vagyunk az egyházközségben! Most próbálok újra tevékenyebben részt venni a közösség életében. Ételosztásnál is ott szoktam lenni, igaz most egy pár alkalommal nem tudtam elmenni.

Uram, Jézus Krisztus, áldd meg Gábor atyát munkájáért és szeretetéért, amivel körülvett és hordozott minket, nyáját! Add, hogy a további munkája is gyümölcsöző legyen az új nyája között, ámen. (Hingyi Gábor)

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia

(1188 Budapest, Nemes u. 17-19., 292-3113, pestszentimre.plebana@gmail.com).

Felelős kiadó: Blanckenstein Miklós plébános. Felelős szerkesztő: Bönöczk Péter;

Honlap: www.pestszentimre.plebana.hu

Szentmisék rendje

Vasárnap: 8, 10 és 18 órakor.

Hétköznapi:

Hétfő: 18 órakor

Kedd, szerda, szombat: 7 órakor

Péntek: 18 órakor

Csütörtök: Igeliturgia 7 órakor

Minden pénteken: 17 órakor imaóra és az esti mise után csendes szentségimádás 19 óráig.

Első csütörtökön: 17 órakor Jézus Szíve Család imaórája

Első vasárnapon: 17 órakor szentségimádás

Hirdetések

Ovis hittan: szerdán 16:30-17:15

Elsőáldozók hittana: hétfő 16:30-17:15

Bérmálási előkészület indul 16 évnél idősebbeknek. Személyes jelentkezés plébános atyánál.

A plébániahivatal felfogadási ideje:

Hétfő és szerda: de. 9-11 óra

Kedd és péntek: du. 15-18 óra

Telefonszám: 06-1/292-3113

A keresztség és bérmálás szentségének felvételi szándékát kérjük az irodában ügyfélfogadási időben jelezni.

A jegyespárok esküvőjük tervezett időpontja előtt legalább három hónappal jelentkezzenek.

A temetések ügyintézése, valamint az urnafülkék váltása az irodában hétfőn, kedden és szerdán a hivatali időben történik.

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
XV. évfolyam 3. szám (125.) - 2018. december

ADVENTI IDŐ

Vártuk. Tudtuk, jönnie kell. Megígérte. Tudtuk, jönni fog, és úgy éreztük, itt van már. A hiányával volt jelen. A hiánya köztünk a remény, az Ígéret. Aztán eljött, megérkezett. S most újra várunk, hogy eljőjön ismét, mint minden évben, minden nap, minden pillanatban - aztán végleg.

Jeremiás a szenvedés idején vezet minket, míg Izaiás az advent prófétája. Ő rajzolta meg legtisztábban a Megváltó alakját. Ő mer a legbátrabban a jövőbe tekinteni: „Ne gondolatok a régi dolgokra, ne merengjete a múlton”. (Iz 43,18) Egyszermind a bűnbánat hirdetője is. „Az ökor megismeri gazdáját, a számar urának jászlát, Izrael azonban nem ismer el engem, és népem nem ért meg.” (Iz 1, 3)

Az ősegyházban az Epiphania, Vízkereszt ünnepe megelőzte a várakozás, amely készületi idő volt a katekumenek részére. Csak az V. században jelent meg nyugaton az Úr születését váró Adventus Domini. Az adventi idő első hete Izaiási szakaszokkal készít a bűnbánatra. (1,21-28 a hűtlen város, 2,4-17 az utolsó ítélet, 5,1-7 az Úr szőlője.)

A második héten a közeledő Isten országát állítja elének a próféta: „Nem ártanak soha seholy szent hegyemen, mert eltölti a földet az Úr ismerete”. (Iz 11,8) A békét hirdeti meg a jövődőlés, pedig a történelmi körülmények nem jogosították fel erre a reményre a prófétát, ahogy a mi korunk sem minket. Az ég harmatozza az igazat (Iz 45,8); az égből jön az Uralkodó, nem történelmi vagy politikai szabadító.

A harmadik hét üzenete: az Úr közel. Ekkor találkozik Izaiás és szent Pál teológiája a liturgiában. „Ismerje meg mindenki szerénységeteket, az Úr közel van.” A megváltás ingyenes, a bűnbánat a feltétele, és nem oka a megváltásnak. E hét szerdájára a kántor böjt napja, a középkorban az aranymise napja, amely az angyali üdvözlést titkát hordozza. A titok a szenvedő

Messiás titka (Iz 53,1-12), így Izaiás az ószövetség evangélistája lesz. (Iz 9,2-7)

Ezen az utolsó héten (dec. 17-23) a vesperás Magnificat-antifónái, az óantifónák csendülnek fel. Nevüket a kezdő „O” indulatszóról kapták, és a Megváltó utáni intenzív vágyakozást fejezik ki. A gregorián ének irodalom legszebb darabjai közé tartoznak. (Ó Bölcsesség; Ó Urunk; Ó Jessze gyökere; Ó Dávid kulcsa; Ó szent Virradat; Ó nemzetek Királya; Ó Emmanuel)

A korai messiásvárás, amely közösségi volt, felváltotta az individuális, az egyéni, amely a felelősséget is az ember kezébe adta. Isten nem pusztá eszközként kezeli Máriát, hanem emberi igenjében komolyan vette. Ahogy ezt a középkori misztikus, Angelus Silesius is megfogalmazta kétsorosában: „Szülésék bár Krisztus ezerszer Betlehemben, ha nem Benned elvesztél örökre.”

A mi igenünket is komolyan veszi, de van-e bátorságunk kimondani.

Mervay Kálmán

2018.11.18-i Testületi beszámoló az elmúlt hetek eseményeiről

Nagyon mozgalmasak voltak az elmúlt hetek a plébánia életében. A sok-sok állandó program mellett aktívak voltak, az egyéb közösségi alkalmaknak a szervezői és a résztvevői egyaránt.

Ebből is látszik, hogy milyen élő a közösségünk, s milyen sűrű programokkal találkozhatunk a különböző munkacsoportok szervezésében.

Október 20-23-i hosszú hétvégén Magyar Leventék szervezésében (szombat délutántól kedd kora délutánig) a már hagyományossá vált balatoni bringatúrán voltak családjaink Balatonberényben (létszám: 41 fő).

Október 27. Az elmúlt hetek egyik legmozgalmasabb napja volt a közösségünk életében. Megtartottuk az idény

első ételosztását, kb.120 vendéget fogadtunk és lakattunk jól.

Köszönjük a hívek süteményeit, gyümölcsseit, ami mindig külön öröm a rászorultaknak, mert máshol ilyen finomságokkal nem kedveskednek nekik.

Sok-sok segítő kéz munkájának köszönhetően aznap szénítettük meg a templomunk kertjét is és annak környezetét. A jó szervezésnek és a hívő szavaknak köszönhetően kb. 40-en voltunk a gyerekekkel együtt. Külön köszönet Simó Lacinak a fák tetején lévő ágak, lombok megtrikálásáért.

Délután pedig Pécsi Rita előadása volt a plébániateremben, teltházas részvétellel. Köszönet Papp Juliéknak és Szerján Kingáéknak a szervezésért.

November 3-án Magyar Leventék ismét megmozgatták a családokat, mégpedig gyalogosan kirándult a közösség apraja-nagyja a Pilis őszi rengetegében. A létszám 30 egynehány fő volt.

Nov.4-én tartottunk templombúcsúkat. Kovács Krisztiánnak köszönhetően a sebtében összehívott klasszikus kórus nagyon szépen szolgált a 10 órai ünnepi szentmisén, illetve szintén hálás köszönet Bakó Dórának a Szent Imre misztériumjátékért, melyet a közösség gyermekei adtak elő.

Növendékhangverseny

Éliás Kati advent kezdetén évek óta összereli a zenélő gyerekeket, hogy aztán egy pazar kis koncertté gyúrja az kisebb-nagyobb kezek alatt megszólaló hangokat. Ő a koncert lelke, műsorvezetője, zongorakísérője, a fellépők bátorítója és támasza. A gyerekek pedig évről évre ügyesebbek, és egyre komolyabb darabokkal állnak elő. A rendszeresen fellépőkhöz idén is csatlakoztak újak, akik csak mostanában kezdték hangszeres tanulmányaikat, bővült a hangszerek köre is egy kürttel, és szélesedett a zenei paletta, amibe a barokk menüettől a népi dallamokon át az örökzöld Beatlesig minden belefért.

A gyerekek játéka mindig kedves színfoltja a búcsúnak, de ezen túl mélyebb gondolatokra is sarkall. Szentjeinkre hajlamosak vagyunk úgy tekinteni, ahogy testetlenül, átszellemülve lebegnek a középkori szentképeken. Pedig éppen Imre jó példa arra, hogy mennyire hús-vér emberek voltak. Feljegyezték, hogy Imre éjjel is imádkozott, de azt is ki lehet olvasni a krónikákból, hogy szenvedélyes vadász volt, szerette a kardforgatást, hiszen ez volt a királlyá válás iskolája, ő pedig komolyan készült arra, hogy átvegye apja örökét.

Mikulás a kiserdőben

Szent Miklós püspök már bekötött szemmel is eltalál a kiserdőbe, hisz oly rég jár hozzánk, találkozik a plébánia aprajával és oszt nekik kicsi csomagokat. Idén sem volt ez másképp, a rövid gyalogtúra végén teljes püspöki díszben várta a kicsiket.

Hála és köszönet Bálint Mihály Gábor atyának!

Munkahelyem miatt is, meg más okból sem ministrálhattam négy évig! De jártam Gábor atyához is havonta beszélgetésre. Egyszer csak megkérdezte: mit szeretnél tőlem, hogy tudnék neked segíteni? És én elkezdtem mondani, hogy nekem nagy megtartó erőt adott, amikor ministrálhattam. Ő pedig azt mondta: azt kérem, hogy holnap gyere nekem ministrálni a reggel 7 órás szentmisére. Ez egy hétköznapi szentmise volt. Nagyon félttem először, mert tartottam attól, hogy a hívek mit

„Isten az összes elképzelését nem egy emberbe ültette, hanem kettőbe.”

Harmadik szombat délután: „Önnevelés, önértékelés, önbecsülés.”

Erre a mai világban tényleg nagy szükségünk van. Néhány gondolatot osztanék meg az utolsó előadásról, amit mindennapjainkban is felidézhetünk.

Az önbecsülés alapja, hogy jók vagyunk, még ha vétkezünk is és hibázunk. A létünk az értékes. Nem vagyunk tökéletesek, mégis értékesek vagyunk, a létünk az. Az önbecsülés belülről származik.

Nem jó a túl sok utasítás vagy tanács, hiszen ez azt üzeni a másoknak, hogy te egyedül nem vagy képes rá, hogy megoldd a feladatot. Visszaveti az önbecsülést, leépíti az önbizalmat.

Tanuljuk meg azt és tudatosítsuk magunkban, hogy nem vagyunk egyedül! Velünk a Jó Isten, és tudatosítsuk, hogy hányan szeretnek minket.

Nagyon hálás vagyok a szervezőknek, akik megszervezték ezt az előadás sorozatot, Papp Julinak, Szerján Kingának és mindazoknak, akik részt vettek e szombat délutáni program megszervezésében.

Nagyon szépen és hálás szívvel köszönöm! (Völgyesi Erika)

Az első Fecskék már kirepültek....

2015-ben alakult Král Edit vezetésével a Fecskék kórus, melyben gyerekek énekelnek, és nagy örömeinkre rendszeresen szolgálnak is a vasárnapi 10-es misén. Hála az új hangosításnak, már nem kell elbújniuk a karzaton, így november közepén láthattuk is őket, nem csak a hangjuk csendült fel. Az alapítók közül már néhányan kirepültek (és reméljük, hamarosan belenőnek a Néri kórusba), de van utánpótlás, Révész Regina csatlakozott Turbucz Katához és Brozsek Anna Dórihoz.

Szent Imre misztériumjáték

Negyedik éve ünnepeljük templomunk búcsúját azzal, hogy a fiatalok egy-egy rövid jelenettel felelevenítik Szent Imre élettörténetét. Idén csöpp kis gyerekként láttuk őt, amint édesanyja, Gizella (Turbucz Kata) a "Sétálunk, sétálunk" dalocskát énekelve, kézen fogva vezette őt végig a padosok között. A kicsi Imre (Magyar Ábel) után megjelent a testvére, Ottó (Magyar Bence), majd Imre idősebb korában (Magyar Boldizsár), s persze István király is (Magyar Zsombor). A szereposztásnál gondoltunk arra is, nehogy egyetlen Magyar gyerek kimaradjon, így Kinga volt az egyik

A szentmise után pedig Linka Gabi és Marika néni lelkes kis csapata egy finom lángossal és egyéb süteményekkel várta a híveket. A jó Isten kegyes volt hozzánk, mert gyönyörű időt adott arra a vasárnapra nekünk. Méltóképpen ünnepeltük meg a templomunk búcsúját.

Nov.17.-én volt Pécsi Rita 3. előadása nálunk, szintén színvonalas előadást láthattunk-hallhattunk, s úgy gondolom, nagyon jól sikerült az előadássorozat, szerintem tavasszal lehetne valami hasonlót kezdeményezni, mert érdeklődés volna az ilyen és hasonló jellegű programokra.

Elkezdődött templomunk hangosításának megújítása, remélem sokak öröme nagyot fog javulni, vagy már javult is a beszéd érthetősége, s a terem akusztikája. *(A sok új eszköz beszerelése csak a munka első része volt, a vasárnapi 10-es miséken heteken át láthattuk, amint a két guru használat közben állítgatja a hangerőt, szabályozza a mikrofonokat, miközben körbe-körbe jártak a templomban, és figyelték, honnan mi hallatszik. A szerk.)*

November utolsó hétvégéjén a Magyar Elelmiszterbank Egyesület szervezésében tartós élelmiszert gyűjtöttünk a soroksári Auchan áruházban. A bejáratoknál szórólapokat osztogattunk, melyen arra kértük a vásárlókat, hogy vásároljanak valamit, akár csak egy kiló tésztát vagy lisztet, amit aztán leadnak a gyűjtőponton. Az eredmény minden képzeletet felülmúlt: 5,2 tonna tartós

élelmiszert sikerült gyűjteni, napokra megtelt a plébánia tanácsterme, mire sikerült átadható csomagokká pakolni az adományokat, melyeket aztán folyamatosan juttatunk el a rászorulókhöz. (Kovács István)

Bogarak

Már sötétedett, amikor odaértem a plébánia kertjébe. 14-16 éves fiúk álltak körben, és önfeledten játszottak valamit. Ez az a korosztály, amelyik az iskolában unottan zárkózik el mindentől, ami nem trendi meg kúl, itt viszont olyan jó értelemben vett gyermeki őszinteséggel és felszabadultsággal játszottak, hogy már ebből az egy mozzanatból sejteni lehetett, mitől különleges a Bogár.

Először az Örjögő Lámpásokhoz kérdeztem be, ők felső tagozatosak, a klubjuk már három éve működik. Bemelegítésként arckifejezéseket adtunk át egymásnak, vagyis megkerestük, milyen grimasz vagy mosoly jellemzi legjobban a mai napunkat, aztán ezt megpróbáltuk átvenni egymástól. A gyerekek teljes átéléssel próbálták megérteni és átérezni egymás hangulatát, ami persze önfeledt nevetésbe torkollt. Leülve először végiggondoltunk, hogyan jutunk el nap mint nap az ágyunktól az iskoláig, majd ugyanezt úgy próbáltuk elképzelni, hogy mozgáskorlátozottak vagyunk. Senki nem volt közöttünk, aki ne akadt volna fenn valamilyen lépcsőn vagy járművön. A beszélgetés után szendvicsek kerültek az asztalra: a Bogár klubokban az a szokás, hogy minden alkalomra küld egy-egy család valami ennivalót, amit aztán közösen esznek meg a klub tagjai. A két fiatal felnőtt vezető közül Bölsei Zsuzsi az asztal körül segédkezett, Vida Gergő pedig a szusszanásnyi időben elmesélte, hogy az egész családja „bogaras”, így termé-

szetes volt, hogy ő is itt köt ki. Civilben villamosmérnök, akinek feltöltődést jelent a gyerekekkel való együttlét. Mikor végre asztalhoz ültek, elköszöntem tőlük, sietnie kellett, mert a legkisebbek csoportjának összejövetele már a vége felé közeledett.

Amikor betoppantam hozzájuk, épp egy lakatlan szigetre készültek, és azt rajzolták egy papírra, mit vinnének magukkal. Ok most tavasszal voltak elsődolgozók, első bogaras évük legelején járnak még. Két vezetőjük közül az egyik ismerős arc: Surányi Luca, aki civilben tájépitészetet tanul, mellette pedig Balatoni Szilárd, aki földrajz szakos az ELTE-n. Ő a Párbeszéd Házába járt bogarazni, majd táborozni (az összes vezető megemlítette, hogy leggyakrabban a táborokban kezdődik a „bogaraz” pályafutás). A lakatlan szigetről visszatérő kicsik is nekiláttak a szendvicseknek, s kisvártatva a szülők is szállingózni kezdtek a gyerekekért.

A Szentmicsek tagjai is éppen ettek, mikor megérkeztem hozzájuk. Ő azok a fiúk (a lányok aznap épp hiányoztak), akiket a templomkertben már megcsodáltam. Mivel a plébánián nincs több terem, a reformátusokhoz járnak át, az ő közösségi termükben tartják az összejöveteleket. Végre megtudtam, mi is a szentmicsek, mert az is kiderült, hogy a látszattak ellentétben ez egy egyes számban álló főnév, mely a szent, a mi és szendvics kreatív kombinációjából született öt évvel ezelőtt. Bizony, az első bogaras klub már ilyen nagy múltra tekinthet vissza. Miután a gyerekek elmentek, Bartal Julcsival és Vér Gáborral felidéztem az indulást, emlékeztek arra, hogy többen nem jósoltak hosszú időt a kitartásuknak. Ők is egy tábor után kerültek hozzánk, amikor elhatározták, hogy szeretnének

csoportot vezetni. Éppen akkor mentek be a Bogár irodába, amikor az ott dolgozó munkatárs sajnálkozva készült értesíteni a pestszentimreieket, hogy minden jó szándékuk ellenére sem tud vezetőket küldeni a megálmodott imrei klubba. Így találtak ránk, és szerettek meg bennünket, a szülőket, a gyerekeket, amit mi sem bizonyít jobban, hogy immár munka mellett, nagyon-nagyon messziről utaznak ki hozzánk, és zötykölődnek vissza a végtelen hosszúságú buszjáratokon, a vonatot ugyanis mindig lekésik. A klub, a fiatalok sokkal fontosabbak, mint a hazajutás.

Sajnos a negyedik klub, az AÉÉKP (= Az Értelmes Emberek Közgyűlése Péntekenként) éppen ezen az estén nem tartott összejövetelt (ők nem minden pénteken találkoznak), így őket nem tudtam meglátogatni. A vezetőik között itt is van ismerős: Mandák Enikő, aki mellett Andó Juli és Emri Dorottya terelgeti a gyerekeket.

Mit tud a Bogár? Mindent, amire a fiatalokká cseperedő gyerekeknek szüksége van. Közösséget ad, empátiára, önismeretre, szolidaritásra nevel, mély beszélgetéseket vegyít felhőtlen vidámsággal, példát és irányt mutat, rádöbbsz az önmagunkkal és a világgal szembeni felelősségünkre. Nagyon szerencsések vagyunk, hogy működhetnek ezek a klubok nálunk. Adjunk hálát érte az Úrnak, hogy ilyen kincset bízott ránk!

Plébániánk vendége volt Pécsi Rita

Szeptember, október, november hónap egy-egy szombatján Pécsi Rita neveléskutató, pedagógiai szakértő tartott előadást, s ezzel egy régi vágyunk teljesült.

Sokak számára már ismerős volt a neve és könnyed előadói stílusa, de szerettük volna, ha minél többen megismerkednek személyesen is vele, mert az általa közvetített gondolatok, értékek mindannyiunk életében segítséget adhatnak. Rita Kentenich József atya pedagógiai módszerét dolgozta fel és adja tovább könyveiben, előadásaiban.

Az őszi előadásokkal az volt a célunk, hogy egy keresztény alapokon nyugvó módszert ismerhessünk meg, ami az élet minden területére kiterjed. Mivel sok a bizonytalan hátterű pedagógiai és pszichológiai témával foglalkozó irodalom, fontos, hogy megbízható forrásokból tudjunk tájékozódni, meríteni. Ebben tud segítségünkre lenni Pécsi Rita előadásaival, könyveivel. A mai ember nehézségeit, problémáit, feladatait kutatva gyakorlati példákön keresztül mutat irányt a hétköznapiakban. Köszönjük mindenkinek a részvételt és, hogy együtt tanulhattunk nevetve.

Az előadások hanganyaga a plébániai listán keresztül mindenki számára elérhető és másokkal is megosztható. (Juli és Kinga)

Az idei őszi szép ajándéka számomra, hogy három szombat délutánon ott lehettem a plébánia közösségi terében és együtt hallgathattuk Uzsalyiné dr. Pécsi Rita előadásait J. Kentenich atya pedagógiájáról.

A „nevelt nevelő” fogalom volt évekké ezelőtt az első élményem, ami

felkeltette érdeklődésemet a pedagógia iránt. Nevelni csak úgy lehet, ha önmagunkkal kezdjük. Hiszem, hogy a személyes példamutatás képes nevelni.

Első szombat délután: „Fejleszt vagy rombol?”

A téma nagyon érdekelt, mert a hétköznapiainkat uralja a képernyő, a számítógép, az „okos” eszközök és az internet. A hatásait nem nagyon ismerjük, hisz’ ettől igyekeznek „megvédeni” bennünket. A záró mondatot szeretném megosztani a kedves olvasókkal. „Mire való a számítógép? Arra, hogy agyunkat hatékonyabban használjuk, nem arra, hogy alapvető szükségleteinket kielégítse!”

Második szombat délután: „Egymás kedvéért születünk!” (Marcus Aurelius)

Ha ezt az előadást már a házasságkötésünk előtt hallhattam volna, akkor biztos sokkal kevesebb konfliktust éltünk volna meg a férjemmel, jobban megértettem volna a páromat és jobban szerethettem volna.

A női emancipációtól elindulva a genderen keresztül - ami azt a kérdést feszegeti, hogy a nemi hovatartozásunk velünk született vagy választható - a férfi és női agy működésén át vezetett végig sok érdekes gondolaton, történeten keresztül. A női gondolkodás fészkes, átkapcsolt, a férfi gondolkodása rekeszes gondolkodás. Most már tudom, ha a férjem keres valamit és nem találja, annak az az oka, hogy egy irányba néz és figyel, s nem látja át egyszerre az egész hűtőszekrényt. (Például, ha ott keres és kutat.) Mindez nem azért van, hogy engem dühítsen.

No és sok más példa is élénk tárult a férfi és a nő másságáról. De nem kell megijedni, hiszen ez nem gond. Kentenich atya ezt így fogalmazta meg: